

سخنرانی در دیدار با فضلا، طلاب و اقشار مختلف مردم قم، به مناسبت سالگرد قیام نوزدهم دیماه - 19 دی/ 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

یاد روز تاریخی نوزدهم دی را که سرآغاز حضور خونین مردم عزیز ما در صحنه‌های نهضت خونبار اسلامی است، از اعماق دل گرامی می‌داریم و برای شهدا و مصدومان و محنت‌دیدگان آن حادثه، از خداوند متعال طلب اجر و ثواب داریم و جزیل می‌کنیم.

چهره‌ی قم، به عنوان يك نقطه‌ی روشن و درس‌آموز در طول نهضت، برای ملت ما و ملت‌های دیگر باقی ماند و ان‌شاءالله بر اثر حضور قوی شما مردم عزیز و جوانان عزیز و حوزه‌ی علمیه‌ی عالی‌قدر و عالی‌مقام در حساسترین صحنه‌های نهضت اسلامی و انقلاب بزرگ اسلامی ما، باقی خواهد ماند. یاد آن همه مجاهدتها از خاطرها نخواهد رفت. نه به این عنوان که بخواهیم اشخاصی یا جمع و قشر بخصوصی از مردم را فقط به لحاظ فداکاریهایشان ستایش کنیم - البته این هست و به جای خود محفوظ است - مهم جنبه‌ی رمزی این مسأله است؛ اشاراتی که در این روز مبارك و در مردم مبارك قم - که آغازگران نهضت بودند - نهفته، مهم است.

هم در آغاز نهضت که آن خورشید فروزان علم و تقوا از افق قم سر برآورد و ایران و سپس همه‌ی عالم اسلام را منور کرد؛ هم آن روزی که آن امام بی‌بدیل و آن خلف صالح انبیا و اولیا، به پشتیبانیهای شما مردم قم، در مقابل کفر و استکبار استوار ایستاد و فریاد دل این امت را از حنجره‌ی الهی خود سرداد؛ هم آن روزی که امام بزرگوار، قم را مرکزی برای پرتوافکنی قرارداد و تعالیم و پیام خود را از آن جا به همه جا فرستاد؛ هم در دوران پیروزی انقلاب، هم در دوران جنگ تحمیلی، هم در پیچهای خطرناک سیاسی انقلاب، همه جا مردم قم - این مردم مؤمن و حقیقتاً حزب‌الله - و در بخش اعظم حوادث، حوزه‌ی علمیه‌ی قم و علما و مدرسین بزرگ و طلاب جوان و پُرشور و محافل درس و مدارس آمیخته‌ی با علم و جهاد، به کمک انقلاب آمدند و بازوی امام محسوب شدند و انقلاب را از خطرناک‌ترین گذرگاهها گذراندند. این، نشانه‌ی آن است که نهضت، مردمی و دینی است؛ متکی به مردم و هدایت یافته از دین و حرکت‌کننده به سمت هدفهای الهی است؛ که خیر و سعادت مردم هم در آن است. رمز قم - هم مردمش، هم حوزه‌ی علمیه‌اش - برای نهضت ما این است. و به همین ترتیب، این انقلاب پیش رفته است و بعد از این هم پیش خواهد رفت. مردم شجاع و صحنه‌گردان قم خدمات زیادی کرده‌اند و امروز بحمدالله این خدمات، باضافه‌ی آنچه که قشرهای مردم در همه جای این کشور انجام داده‌اند، در صورت این نظام الهی و اسلامی متجلی است.

آنچه امروز برای ما مهم است و مربوط به آینده است - که گذشته هم باید همیشه در خدمت آینده باشد - چند نکته است:

يك نکته این است که هرچه این نهضت و این ملت، و بر اثر برکات این ملت، ملت‌های دیگر اسلامی دارند، از توجه به خدا و توکل به خدا و زنده کردن یاد خدا در دلهاست؛ از این نباید لحظه‌ی غفلت کرد. اگر توجه به خدا و استمداد از منبع لایزال قدرت الهی نمی‌بود، مشکل می‌توان تصور کرد که این انقلاب و این ملت و این حرکت می‌توانست به

این موفقیتها نایل شود؛ در آینده هم همین طور خواهد بود.

اساس انقلاب اسلامی هم بر انسان‌سازی است؛ و انسان‌سازی در مرتبه‌ی اول، تعمیر دل و آباد کردن جان است. دنیایی که در آن زر و زیور و نعمت باشد، اما انسان از انسانیت و اخلاق و دینداری بهره‌ی نبرده باشد، این دنیا به اهل دنیا هم لذتی نخواهد داد؛ آسایشی به بشر نخواهد بخشید. آسایش انسان، ناشی از آن روحیه و اخلاقی است که باید از دین استمداد بشود و سرچشمه بگیرد. دنیایی که در آن، اخلاق و معنویت و دین نباشد، همین می‌شود که امروز شما می‌بینید که در سایه‌ی ننگین و سنگین قدرت ابرقدرتها و تجاوزگران عالم، چه بر سر ملتها آوردند و دارند می‌آورند.

هر کدامان در هر جا که هستیم، همت اوّلمان باید بر تکمیل نفس و تهذیب نفس و ساختن باطن و متحلی شدن (1) به حلیه‌ی اخلاق الهی و معنوی باشد. در همین ماه رجب - که امسال نوزدهم دی در ماه رجب واقع شد، و این فرصت مضاعفی است - مشاهده کنید که چه کوششی در ادعیه‌ی این ماه و ادعیه‌ی دیگر می‌شود، تا انسان در باطن و در قلب خود متحول بشود و زیور اخلاق الهی و انسانی را پیدا کند؛ این، انسان‌سازی است؛ این، مقصود و هدف اصلی از همه‌ی انقلابهای الهی و بعثت انبیاست. «اللهم ائی اسئلك صبر الشاکرین لك و عمل الخائفین منك و یقین العابدین لك»؛ (2) این مایه‌ی دعاهاست. در درون خود، باید آن نور معنویت، آن شکر، آن صبر، آن یقین، آن عبادت، آن ذکر را برافروزیم و روشن کنیم، تا این ملت بتواند برای ملت‌های دیگر الگو بشود؛ تا بتواند سعادت برای خود و ملت‌های دیگر بیاورد؛ تا بتواند از بلیاتی که انسانها به خاطر آلودگیهای نفسانی و روحی دچار آن هستند - این منیتها و خودخواهیها و خودپرستیها - در امان و برکنار بماند.

من از جوانان عزیز - که بحمدالله دل‌های پاک و روحهای آماده و ضمائر صاف و آمادگی بیشتر و آلودگیهای کمتری دارند - می‌خواهم که با ذکر و توجه و دعا و بخصوص اخلاص، در تحول درونی خود، سعی و تلاش کنند. این نسل نو، نسلی است که در سایه‌ی با برکت اسلام و حکومت اسلامی، این مجال و این فرصت را دارد که درون و باطن خود را اسلامی کند؛ در گذشته این امکان نبود.

نکته‌ی دوم هم که بسیار حایز اهمیت است، مسأله‌ی مردمی بودن این انقلاب و این نظام مقدس است. هرچه کردند و هرچه شد، مردم کردند. امام بزرگوار هم متکی به همین آحاد و نفوس مؤمنه‌ی مردم بود. مسؤولان کشور - خدمتگزارانی که بوده‌اند و هستند - قدرتشان، جرأتشان، توان معنوی و روحی مقابله‌شان با تهدیدها و مبارزطلبیهای استکبار و قدرتهای شیطانی، به پشتوانه و پشتیبانی همین ملت است. اتصال نظام، دولت، حکومت و مسؤولان با مردم، یکی از همان نعمتهای معجزه‌آسای الهی است. اگر مردم نبودند و این اخلاصها و این شورها و این فداکاریهای بی‌نظیر و محیرالعقول نبود - که انسان از این مایه‌ی ایثاری که در آحاد مردم مشاهده می‌کند، واقعاً مبهوت می‌ماند - انقلاب هم پیروز نمی‌شد، جنگ هم به پیروزی نمی‌رسید، در میدانهای سیاست هم پیروزی نبود، در مقابل محاصره‌ی اقتصادی دشمن هم توان مقاومت باقی نمی‌ماند؛ والا شما تصور می‌کنید که شیاطین حاضرند يك حکومت و يك پرچم اسلامی را این طور برافراشته در عالم تحمل کنند؟

اگر در يك نقطه‌ی دنیا - مثل همین الجزایر (3) یا سودان (4) یا بعضی از کشورهایی که گرایش اسلامی و نشانه‌های اسلامی در آن جا پیدا می‌شود - صدایی از اسلام بلند می‌شود، ببینید دستگاههای تبلیغاتی چه می‌کنند؛

چه تبلیغاتی، چه سیاست‌بازی‌هایی، چه فشارهایی از خود بروز می‌دهند و چه طور از غیظ به خود می‌پیچند و نمی‌توانند تحمل بکنند! دیدید که در این سیزده سال، بازوهای شیطانی و دستهای شیطانی در سرتاسر عالم، در مقابل انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی چه کردند؛ نمی‌توانند تحمل کنند. آنچه آنها را تا امروز ناکام کرده است که نتوانسته‌اند مقاصد شومشان را عملی کنند، همین پیوند و اتصال و ارتباط با مردم و حضور مردم در صحنه است.

هر کس امروز چشم و گوش خود را درست باز کند، چیز واضحی را مشاهده می‌کند، و آن این است که تمام دستگاه‌های تبلیغاتی و سیاسی و برنامه‌ریزی دنیا، تا آن‌جا که به استکبار جهانی و بخصوص به شیطان بزرگ - آمریکا - مربوط می‌شود، دارند سعی می‌کنند، شاید بتوانند این ملت را از انقلابشان، از نظامشان، از دولتشان و از مسؤولان‌شان جدا کنند. تبلیغات دروغ بکنند، آیه‌های یأس بخوانند، فشارهایی وارد بکنند، تهمتهایی بزنند، جلوه‌های دروغین و پوچی از دور نشان بدهند، تا شاید بتوانند بین مردم و مسؤولان و نظام و دولت - که تبلور انقلاب، همین‌هاست - جدایی بیندازند.

همین فشار و محاصره‌ی اقتصادی که امروز هم هنوز وجود دارد، نباید گمان بشود که از پیرامون جمهوری اسلامی آن را بکلی برداشته‌اند؛ نخیر، از طرق مختلف فشار اقتصادی هست، محاصره‌ی اقتصادی هست؛ خیلی هم پیچیده است. همین که این فشارها را وارد می‌آورند، همین که امروز تبلیغات و کارشکنی وسیع و گسترده و بسیار خبثت‌آمیزی علیه جمهوری اسلامی در سطح دنیا وجود دارد، به خاطر آن است که شاید بتوانند این ملتی که لیاقت خودش را ثابت کرده است، از جمهوری اسلامی جدا کنند.

من عرض می‌کنم، آن کسی که می‌خواهد در مقابل استکبار ایستادگی بکند و توی دهن دشمن جمهوری اسلامی بزند و دل‌بندگان خدا را شاد، و دل‌دشمنان خدا را افسرده بکند، باید سعی کند که پیوند محبت و عطوفت و اعتماد میان این ملت و میان مسؤولان نظام، روزه‌روز بیشتر و قویتر بشود. هر کس عکس این عمل بکند، در جهت استکبار کار می‌کند.

حالا ما دوران انتخابات (5) را در پیش داریم. البته درباره‌ی انتخابات حرفهای گفتنی‌یی هست که ان‌شاءالله باید در زمان خود به ملت ایران عرض بشود؛ اما آنچه که الان عرض می‌کنم، این است که از حالا باید همه‌ی کسانی که می‌توانند اثر بگذارند - ولو بر روی یک نفر - کاری بکنند که این انتخابات مجلس شورای اسلامی - که اولین انتخابات مجلس بعد از رحلت امام (رضوان‌الله تعالی علیه) است - از انتخابات گذشته، پُرشورتر و قویتر و با حضور بیشتر مردم عملی بشود؛ مبادا کسانی عکس این عمل کنند. مبادا در روزنامه یا در رسانه‌یی - به هر نحوش - یا در تبلیغاتی، طوری حرف زده بشود که مردم را نسبت به انتخابات دودل بکنند. البته این مردم دودل نمی‌شوند. این مردم نشان داده‌اند که در مقابل توطئه‌های دشمن، هوشیارانه عمل می‌کنند؛ مخالفان انقلاب اسلامی هم این را می‌دانند؛ اما بالاخره تبلیغات و تلاشهای خودشان را می‌کنند. مبادا کسانی در داخل محدوده‌ی نظام اسلامی پیدا بشوند که به این خواسته‌ی دشمن کمک کنند؛ به علت اختلافی که با زید و عمرو و بکری دارند، برای خاطر یک امر جزئی، کم‌اهمیت و احیاناً شخصی یا گروهی، بیایند مردم را نسبت به این حقیقت عظیم - که حضور آنها را در صحنه نشان می‌دهد - مردد و دلسرد بکنند.

هر چیزی که در کشور ما حاکی از حضور مردم است، دشمن در تبلیغات جهانی سعی می‌کند آن را پوشیده بدارد.

میلیونها نفر در شهرهای مختلف و در تهران، در مراسم روز قدس و در اجتماعات عظیم به مناسبت‌های مختلف اجتماع می‌کنند؛ اینها را در تبلیغاتشان منعکس نمی‌کنند؛ چون حاکی از پیوند مردم با نظام جمهوری اسلامی است؛ نمی‌خواهند این در دنیا مسجل بشود؛ نمی‌خواهند برای ذهن عمومی ملت ایران این باور به وجود بیاید؛ بلکه سعی می‌کنند آنها را هرچه کوچکتر هم نشان بدهند. یک میلیون جمعیت را می‌گویند دهها هزار نفر! در تبلیغات جهانی این طوری است! دیگر فکر هم نمی‌کنند که حالا مردمی که خودشان این اجتماع عظیم را دیده‌اند، درباره‌ی آنها چه قضاوتی خواهند کرد! تیری می‌اندازند، شاید به هدف خورد.

چیزهایی که حاکی از حضور و پیوند مردم با دستگاهها و با دولت و با نظام است، سعی می‌کنند اینها را کمرنگ کنند؛ خودیها مبادا این کار را بکنند؛ قلمها مبادا این کار را بکنند؛ مبادا حرفهایی را منعکس کنند که بدروغ نشانه‌ی دلسردی باشد، تا شاید آن دلسردی روی کسی که این مطالب را می‌خواند، تأثیر بگذارد و او را هم دلسرد بکند؛ این کارها به سود دشمن است.

برادران و خواهران! ما در میانه‌ی راه هستیم. ما ملت ایران، برای هدف بزرگی انقلاب کرده‌ایم. ما از سلطه‌ی پنجه‌های خونین استکبار بر ملت‌ها، به جان آمده‌ایم. ملت‌های عالم - و در مرتبه‌ی اول، ملت‌های مسلمان - باید بیدار بشوند. باید سلطه‌ی جهنمی استکبار بر ملت‌ها از بین برود و ملت‌ها بتوانند نفس راحتی بکشند و خودشان تصمیم بگیرند. این چیزها امروز در دنیا نیست؛ باید بشود، و می‌شود. یک روز بود که این چیزها را بعید می‌دانستند. امروز حوادث دنیا برای ملت‌ها درس شده است. تا چند صباح پیش، چه کسی تصور می‌کرد که یکی از دو ابرقدرت بزرگ دنیا، این طور متلاشی و از هم پاشیده بشود؟ اما شد. تا چند صباح پیش، چه کسی تصور می‌کرد که بلوک شرق - یعنی بلوک ضدیت با خدا - علناً و رسماً بکلی نابود بشود و ملت‌هایشان دوباره به سمت دینداری برگردند؟ اما شد. امروز هم کسانی به قدرت امریکا نگاه می‌کنند؛ فکر می‌کنند که زایل‌نشده‌ی است؛ نه، زایل شدنی است. تا این قدرتهای جهنمی و این قدرت جهنمی زایل نشوند، ملت‌ها نفس راحتی نمی‌کشند.

می‌بینید که در دنیا چه می‌کنند. رژیم امریکا خیال می‌کند که صاحب اختیار دنیاست و سرپرستی دنیا متعلق به اوست! اصلاً اینها ملت‌ها را به حساب نمی‌آورند؛ ملت خودشان را هم به حساب نمی‌آورند. اگر تحلیل‌کننده‌ی درست تحلیل کند، معلوم خواهد شد که اینها برای نفوس بشری اصلاً ارزش قائل نیستند. برای اینها، اسم حقوق بشر، یک دکان و یک حربه است. هر جا که با دولتی مخالف باشند و بخواهند به جنگ او بروند و او را زیر فشار قرار بدهند، مسأله‌ی حقوق بشر را علم می‌کنند. این همه در دنیا دولتها و کشورهایی هستند که اصلاً به حقوق بشری قائل نیستند؛ زیر بال رژیم امریکا دارند زندگی و تنفس می‌کنند؛ احدی هم متعرض نمی‌شود که اصلاً شما در کشورتان چیزی به نام حقوق بشر هست؟ اصلاً رأیی برای آحاد بشر قائلید؟ چون با آنها همراهند. آن جایی هم که ملت‌ها و دولتهایی مخالف آنها باشند، اینها را زیر فشار می‌گذارند و انواع و اقسام اتهام‌ها را به آنها می‌زنند. البته در مورد جمهوری اسلامی، از اول انقلاب بوده است. از اول انقلاب، مسأله‌ی حقوق بشر و زندانها و از این حرف‌های خنده‌آور و مضحک برای هوشمندان عالم را، به عنوان عوامفریبی در بوق می‌کردند، جنجال می‌کردند و دایماً می‌گفتند: زندانهای ایران. آن کسانی که اطلاع دارند و قضاوت و حکم می‌کنند، می‌دانند که زندانهای این کشورها به مراتب بدتر از زندانهای کشورهای عقب‌افتاده است؛ چیزی که مطرح نیست، حقوق بشر است؛ چیزی که مطرح نیست، کرامت بشر است.

به عنوان يك حربہ، ظاهرفریبیهای دروغینی می‌کنند. برای بشر حقوقی قائل نیستند؛ آن وقت به کشورهای آفریقایی و آمریکای لاتین (6) آدم می‌فرستند که بر انتخابات آن‌جا نظارت کنند! به شما چه که بروید بر انتخابات فلان کشور نظارت کنید؟! شما چکاره هستید؟! مگر شما قیّم آن ملت هستید؟! شما اگر طرفدار انتخابات هستید، سراغ آن کشورهایی بروید که در زیر سایه‌ی شوم شما حکومتهایی در آن‌جا سر کار آمده است که اگر اختیار در دست مردمشان باشد، يك لحظه اجازه نمی‌دهند که آن حکومتها باقی بمانند. این حکومتها کم هم نیستند؛ حالا نمی‌خواهیم اسم ببریم؛ همه می‌دانند کدام حکومتها را می‌گوییم؛ خودشان هم بهتر از همه می‌دانند. در آن کشورها، اسمی از انتخابات نیست؛ اما آن‌جایی که بخواهند زیر فشار قرار بدهند و انگیزه‌ی داشته باشند، از آمریکا آدم می‌فرستند که برود نظارت کند که در فلان کشور انتخابات درست انجام شده یا نه! به شما چه؛ مگر شما قیّم ملتها هستید؟! این چه اهانتی به ملتهاست که اینها دارند می‌کنند؟! آن وقت می‌گویند حقوق ملتها و حقوق بشر! بزرگترین اهانت را خودشان دارند می‌کنند و از رو هم نمی‌روند! به اتکای سلاح اتمی - که حالا دیگر رقیب هم ندارند - به اتکای حق وتو، به اتکای ثروت و پول، به اتکای دستگاه جاسوسی گسترده در همه‌جا، در همه‌ی امور دخالت می‌کنند. نه آقا، ملت ایران برای آمریکا و برای هیچ کس دیگر، این سیادت و این ریاست و این سرپرستی دروغین و جعلی را نسبت به ملتها قبول ندارد.

شایعه می‌اندازند که فلان کشور دارد برای خودش سلاح تهیه می‌کند؛ ایران دارد سلاح تهیه می‌کند. اگر سلاح تهیه کردن جرم است، چرا شما میلیاردها دلار سلاح را به کشورهای زیر نفوذ خودتان می‌برید و می‌فروشید و وام می‌دهید و کمک می‌کنید؟! اساساً به شما چه که کشوری سلاح تهیه می‌کند یا نمی‌کند! مگر برای تهیه‌ی سلاح باید از شما اجازه بگیرند؟! البته نیم بیشتر هم از قضیه، دروغ است؛ فقط به عنوان تبلیغات و فشار است؛ که البته ملت ایران احساس فشاری هم از این تبلیغات نمی‌کنند؛ چون برای آن ارزشی قائل نیستند.

همه‌ی عصبانیت و غیظ ابرقدرتها، از همین حضور شما مردم در صحنه‌هاست. اگر می‌توانستند میلیاردها دلار خرج کنند و بین ملت و این دولتی که با همه‌ی وجود دارد برای مردم کار می‌کند و زحمت می‌کشد - این دولت و این رئیس‌جمهور (7) و این مسؤولان، واقعاً با همه‌ی وجودشان، هم و غمی جز خدمت به مردم ندارند - فاصله بیندازند، دریغ نمی‌کردند.

خدای متعال را سپاسگزار هستیم که به شما مردم آن آگاهی و روشن‌بینی را عطا کرده است؛ و این از برکات انقلاب و از برکات دینداری شماست. هرچا دین هست، این آگاهی و این ثبات قدم هست؛ باید این را حفظ کنید. البته بلاشک توجهات ولی‌عصر (ارواح‌نافداه) و ادعیه‌ی زاکیه‌ی آن بزرگوار متوجه شما ملت و متوجه این کشور است. این‌جا مملکت امام زمان است. امیدواریم که ان‌شاءالله همواره مشمول دعوات زاکیه‌ی آن بزرگوار باشید و کار و تلاش شما، روح مقدس امام بزرگوار را از همه‌ی ما راضی کند و خداوند به ما توفیق بدهد که رضای او را بشناسیم و در راه آن با همه‌ی وجود قدم برداریم.

والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته

(1) آراسته شدن

(2) مفاتیح‌الجنان، دعای ماه رجب

- (3) ر. ك: پاورقی 1 - بیانات در دیدار خانواده‌های شهدای هفتم تیر (08/04/1370)
- (4) پس از روی کار آمدن حسن عمرالبشیر در سودان، وی قصد خود را برای اجرای شریعت اسلامی در این کشور اعلام کرد. از آن جا که این دولت مورد حمایت جریان نیرومند اسلامگرای این کشور به رهبری دکتر حسن الترابی قرار داشت، جنجالهای زیادی از سوی محافل تبلیغاتی استکباری نسبت به این جریان صورت گرفت.
- (5) انتخابات دوره‌ی چهارم مجلس شورای اسلامی
- (6) آفریقای جنوبی، ونزوئلا و گواتمالا
- (7) حجة الاسلام والمسلمین هاشمی رفسنجانی